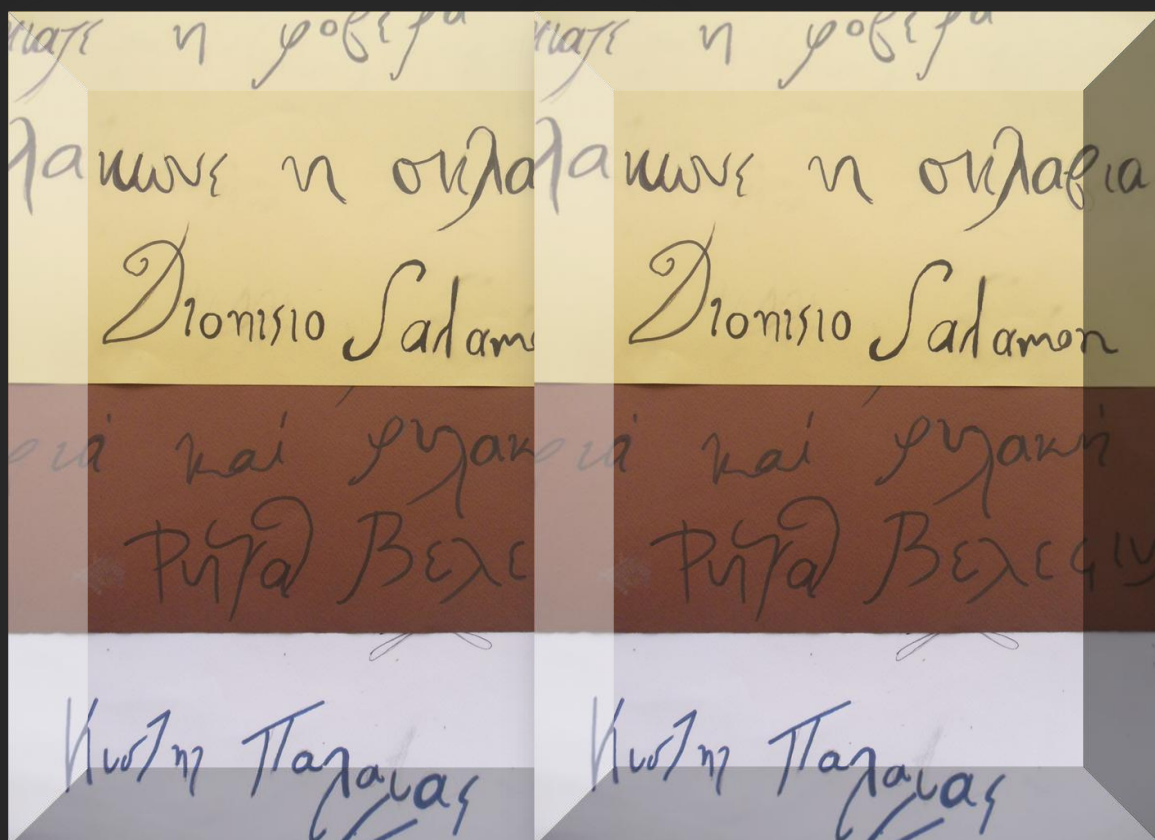

Καθώς πλησίαζε η γιορτή της 25^{ης} Μαρτίου, μια ευχάριστη έκπληξη περίμενε όσους είχαν αναρωτηθεί για το θέμα της ζωγραφιάς που θα κοσμούσε τη γιορτή του σχολείου μας. Μετά από τις «Γυναίκες της Πίνδου» και την «Πύλη του Πολυτεχνείου» περιμέναμε να ζωντανέψουν οι ήρωες του 1821 ή κάποιος γνωστός ζωγραφικός πίνακας που αναπαριστούσε τα γεγονότα της εποχής εκείνης.

Αντ' αυτών είδαμε τη Δήμητρα Μελίτα και τη Βάσια Παρασκευοπούλου καθισμένες μπροστά από την οθόνη του υπολογιστή να μελετούν το γραφικό χαρακτήρα των σημαντικών μας ποιητών, Κωστή Παλαμά, Διονύσιου Σολωμού, Ανδρέα Κάλβου, καθώς και του προδρόμου της Ελληνικής Επανάστασης Ρήγα Βελεστινλή.

Διστακτικά στην αρχή με ένα μαλακό μολύβι και θαρρετά στη συνέχεια με το μαρκαδόρο, άρχισαν να αποτυπώνουν στα χρωματιστά χαρτόνια τους στίχους από την «Καταστροφή των Ψαρών» και μια στροφή από τον «Ύμνο εις την Ελευθερίαν» του Διονύσιου Σολωμού, την πρώτη στροφή από την ωδή «Εις Σάμον» του Ανδρέα Κάλβου, ένα απόσπασμα από το «Θούριο» του Ρήγα Βελεστινλή και «Στη νεολαία μας» του Κωστή Παλαμά. Σημαντικός συμπαράστατης στην εργασία των κοριτσιών ήταν η καθηγήτριά τους κ. Καλαποθαράκου Σταυρούλα.

Αυτό το λόγο θα σας πω,
δίν' έχω άλλο κανένα,
μεθυστής γέ τ' αθάνατο κρασί
τοῦ Λικουσίνα

Κυρία Παπαλιά

Άρμα να ληθεί ξυρίνη

ή μέρα

1821

παιτά' σκιά ή γοβίφα

και τα πλάκωνε ή σκλαβιά

Dionisio Salamon

“Όσοι τὸ πάσκεον
πέρι, βαρὺ τοῦ φόβου
αἰσθάνονται τὴν δύσθειαν
αὐτῶν ἔργων. Θέλει ἀρετὴν
καὶ τὸ γινῆ ἢ ἔλευθερίαν.

A. Calbo

Στῶν ταραῶν τὴν ὀλοφάνην γὰρ
περπασῶντας ἢ δόξα μονάχη
μελετᾷ τὰ λαμπρὰ παλαιὰ
καὶ στὴν κόρην στεγάνι φορεῖ
γινόμενο ἀπὸ λίγα χορτάρια
ποῦ εἶχαν μάνει στὴν ἔρημη γῆ